

de faktiskste Forhold mener Flertallet ikke at kunne følge Mindretallet paa dette Punkt, skønt det sympatiserer med dets Opfattelse.

Andersen: Af den ærede Ordførers Udtalelser om det Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, fremgik det jo klart, at det ikke er saa meget paa Grund af Uoverensstemmelse med Hensyn til Realiteten af det Punkt, jeg ønsker at faa indført i Loven, nemlig en anden og bedre Ordning med Hensyn til Dampkedlernes Pasning, at jeg er ene om at stille dette Forslag. Det synes, at Udvalget er enigt i Opfattelsen af den Fare, der foranlediges ved den nuværende Ordning af dette Forhold eller rettere den Mangel paa Ordning, der nu er til Stede med Hensyn til Regler om Redelpasning. Jeg har derfor tilladt mig at stille Endringsforslaget under Nr. 7, idet jeg har den Opfattelse, at træffes der ikke en Bestemmelse, som i højere Grad endnu stærker Pasningen, vil man ikke have nogen Garanti for, at man i Fremtiden kan undgaa lignende Ulykker som dem, der i den sidste Tid have fundet Sted med Dampkedler, og hvis egentlige Aarsag, som det oplystes af den ærede Ordfører, styldes den Omstændighed, at der ikke har været en tilstrækkelig kundig Pasning af Kedlerne. Den Fare, som er forbunden med den nuværende Mangel paa Ordning paa dette Omraade, er saa betydelig, at jeg mener, at den kræver Lovgivningsmagtens Opmærksomhed, og at der bliver truffet Bestemmelser, som give mere Sikkerhed, end Tilfældet nu er. Vi maa jo erindre, at det ikke alene er de Arbejdere, som ere beskæftigede ved Dampkedler, der ere udsatte for Fare, skønt det jo maa indrømmes, at det er over disse Arbejdere, at Ulykken i Reglen først kommer, men se vi hen til, hvorledes Forholdene ere i Kjøbenhavn, ville vi se, at vi have adskillige Kedelanlæg, som ligge i den tættest bebyggede Del af Byen, og som oftest støder Dampkedelanlægget op til Nabohuse, hvorfor saadanne Sprængninger af Dampkedler ikke blot ville kunne medføre, at de, der ere i Nærheden af Kedlen, stærkt bestadiges, men ogsaa, at andre kunne komme til Skade, idet Ulykken ogsaa kan komme til at gaa ud over Nabohusene, hvorved de Menneker, som befinde sig i disse Huse, ogsaa kunne komme til Skade. Jeg tror, at vi her staa over for Forhold, hvor Hensynet til den almene Sikkerhed byder ved Lov at træffe Forholdsregler. Den Maade, hvorpaa man ønsker dette Forhold ordnet, og som Udvalgets Flertal antyder i Betænkningen, forekommer mig ikke at være tilfredsstillende. Jeg me-

ner nemlig ikke, at det i det hele taget vil være nogen tilstrækkelig Garanti, at det bliver paalagt Assistenterne at kontrollere Kedelpasserne. Assistenterne kunne kun nogle faa Gange for at tilse de forskellige Kedelanlæg, og jeg tror ikke, at de ved disse saa Besøg om Næret ville være i Stand til at erhverve sig den fornødne Kendskab til Kedelpassernes Kvalifikation og Kendskab til deres Virksomhed; og dertil kommer jo, at Kedelejerne have Ret til at antage og afskedige Kedelpasserne efter eget Foragtsfindende, hvad der jo er ganske naturligt, og have Ret til at antage Kedelpasserne uden Hensyn til disse Folks Dygtighed og Kendskab til den Gerning, hvortil Kedelejerne ville anvende dem; derfor, selv om man vil udsætte, at Kedelpasseren i det givne Øjeblik, hvor Assistenten fører Tilsyn med Kedlen, er i Stand til at overbevise denne om, at den Maade, han passer Kedlen paa, viser, at han er kvalificeret dertil, kan der jo i næste Øjeblik, hvor Assistenten har fjernet sig fra Kedlen, ske en Personforandring og komme en anden Person ind som Kedelpasser, som ikke er i Besiddelse af de Kvalifikationer, som udfordres til Virksomheden, og som derfor kan udsætte baade sig selv og andre for Fare i Udførelsen af sin Gerning. Jeg tror derfor ikke, at man naar det tilsigtede Maal: at faa tilstrækkelig Sikkerhed paa dette Omraade, ved at følge den i Betænkningen angivne Vej. Jeg tror, at det vil blive nødvendigt at indføre en Prøve, hvorved vedkommende Kedelpasser godtgør, at han er i Besiddelse af den nødvendige Indsigt til at udføre sit Arbejde. Og jeg mener, at en saadan Prøves Indførelse ikke vil være forbunden med de Vanskeligheder og Besværigheder, som adskillige antage; thi jeg antager, at en saadan Prøve maa kunne ordnes paa en saadan Maade, at der kun fordres en ren praktisk Prøve af vedkommende Kedelpasser, altsaa at der ikke fordres nogen teoretisk Eksamen, men kun en praktisk Prøve, hvorved han kan vise, at han har tilstrækkeligt Kendskab til Redelpasning, og hvorved han faar Lejlighed til at vise, at han ved, hvad han skal gøre i de Tilfælde, hvor særlig Vanskelighed er til Stede. Naar Prøven bliver indskrænket til dette, tror jeg, den vil give det Resultat, at den ikke f. Eks. for Landbruget, over for hvilket fra visse Sider Betænkkeligheden her er størst, vil blive nogen Byrde. Jeg gaar ud fra, at naar der bliver givet billig og let Adgang til at aflægge disse Prøver, ville alle de, som nu for Tiden ere beskæftigede som Kedelpasser, naar denne Lovbestemmelse træder i Kraft, underkaste sig denne Prøve og derved erhverve